

maa man dog være fuldt berettiget til at kritisere den Vej, der er foreslaaet, hvis man finder den forkert. For øvrigt skulde jeg meget godt kunne tænke mig, at man kunde indføre en saadan Foranstaltning ad Frivillighedens Vej, navnlig naar man gik bort fra Statsforanstaltninger over til Kommunalforanstaltninger. Jeg skal pege paa, at man nu meget godt kender saadanne Foranstaltninger her i Københavns Kommune. Det er ikke saa ganske sjældent, at der her bliver foretaget kommunale Foranstaltninger efter Overenskomst med de paagældende Grundejere og med Bidrag fra disse; det er altsaa ikke noget ukendt. Det skulde for Resten meget interessere mig, hvis den højtærede Minister vilde oplyse Tinget om, hvorledes Princippet bliver bragt til Anvendelse i Tyskland, om det er paa den Maade, Ministeren her foreslaar, eller paa en anden. Det skulde glæde mig meget at faa dette oplyst af den højtærede Minister.

Den højtærede Minister rykkede i Felten mod mig ved at oplæse en hel Del juridiske Autoriteters Udtalelser om, hvorledes man paa forskellige Omraader ser sig nødsaget til at angribe det, Ministeren i denne Sammenhæng kaldte Ejendomsprincippet. Det forekommer mig, at Ministeren ogsaa her skød en hel Del ved Siden af. Thi det er klart — og det behøver den højtærede Minister ikke at oplyse mig om —, at naar man lever i et ordnet Samfund, er det selvfølgelig paa forskellige Omraader nødvendigt, at dette Samfund paalægger Ejerne visse Indskrænkninger i Brugen af deres Ejendom. Men det, her er Tale om, er i Virkeligheden noget ganske andet.

Ministeren var ogsaa vred over, at jeg havde kaldt dette Forslag socialistisk i sin Tendens. Det forekommer mig, at den højtærede Minister i Stedet for at tale mig strengelig til, som han her gjorde, burde med Grunde have bevist mig, at det, jeg her havde sagt, var forkert. Hvis den højtærede Minister kunde overbevise mig om, at dette Forslag ikke var socialistisk i sin Tendens, var det jo muligt, at jeg kunde forandre min Stilling dertil. Men det gjorde den højtærede Minister ikke noget Forsøg paa. Jeg skal tillade mig at sige, hvorfor jeg har kaldt dette Forslag socialistisk i sin Tendens. Der er her ikke alene Tale om Skat paa den Værdistigning, som fremkommer ved Salg af Grunde — alle andre Steder, hvor man har bragt denne Skat i Anvendelse, har man kun tænkt over dette —, men der er her Tale

om en almindelig Grundværdistigningsskat ved Vurdering af den Stigning, som Værdien af Landejendomme i en ubestemt Omkreds om Banerne undergaar, selv om man ikke gaar til Grundsalg. Netop paa dette Punkt er det, jeg lægger Fingeren og siger, at det er et socialistisk Princip, og at det kan man ikke paa nogen Maade gaa med til. Det er netop Vejen og Maaden, hvorpaa Socialismens Ideer om Ekspropriation af selve Jorden som det største Produktionsmiddel vilde kunne tænkes gennemførte. Det skulde være mærkeligt, om man i dette Folketing, der hovedsagelig bestaar af Landbrugere, hvis Dygtighed paa alle mulige Omraader med Hensyn til deres Bedrift og hvis Dygtighed i den lange politiske Kamp, som de have ført for det, de mente var Ret, jeg anerkender, nu da de ere komne til Magten, skulde foretage et Skridt, som i Virkeligheden er selvmorderisk for den Stand, hvortil de høre. Ja, den højtærede Minister smiler; han skulde hellere bevise, at dette er fuldstændig forkert, men det tror jeg ikke lader sig gøre. Thi hvad Vej gaar de danske Bønder nu, efter at de ere komne til Magten i vort Samfund? De forelægge en kommunal Valglov, som sikkert, selv om det ikke sker i dette Øjeblik, med Tiden vil give Socialdemokraterne Flertallet i de allerfleste af Kommuneraadene, og dernæst forelægge de

Formanden: Forslaget om den kommunale Valglov foreligger ikke.

W. Neergaard: Dernæst forelægge de Forslag om en Skat som denne, der tillader disse kommunale Myndigheder — eller i alt Fald viser dem Vejen dertil — at føre deres Ideer ud i Virkeligheden. Det er netop af Kærlighed til den Stand, jeg selv tilhører, den danske Landbostand, at jeg er imod en Lov som denne.

Dernæst sagde den højtærede Trafikminister, at det var fuldstændig meningsløst at kalde det, der her skulde ske, Ekspropriation. Jeg har nu ikke kaldt det Ekspropriation af Jord, jeg har kaldt det Ekspropriation af Værdier, og det forekommer mig ikke meningsløst. Man har hidtil, naar man har talt om Begrebet Skat, ment en passende lille Procentdel af den Indtægt, man havde af vedkommende Værdigenstand, men her er Tale om noget langt mere. Her er Tale om at ekspropriere Halvdelen af den paastaaede Værdi, og som jeg har paavist, bliver det i Virkeligheden langt mere end Halvdelen